

31973L0239

1973.8.16.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 228/3

A TANÁCS ELSŐ IRÁNYELVE

(1973. július 24.)

az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról

(73/239/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 57. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a letelepedés szabadságának korlátozásait eltörlő Általános Programra ⁽¹⁾ és különösen IV. részének C. címére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel az általános program alapján a képviselvek és fióktelepek letelepedését korlátozó rendelkezések megszüntetése a közvetlen biztosítási üzletág esetében az üzleti tevékenység megkezdéséhez és gyakorlásához szükséges feltételek összehangolásának a függvénye; mivel ezt az összehangolást az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység tekintetében az első lépésben meg kell valósítani;

mivel a biztosítási tevékenység megkezdésének és gyakorlásának megkönnyítése céljából elengedhetetlen bizonyos eltérések megszüntetése, amelyek a nemzeti felügyeleti szabályozások között mutatkoznak; mivel e cél eléréséhez, és ugyanakkor az összes tagállamban a biztosítottak és a harmadik felek megfelelő védelméről való gondoskodáshoz kívánatos különösen a biztosítóintézetektől megkívánt pénzügyi garanciákra vonatkozó rendelkezések összehangolása;

mivel szükséges a kockázatok osztályozása a különböző biztosítási ágazatokban, különösen annak meghatározása céljából, hogy mely tevékenységek tartoznak a kötelező engedélyezés körébe, és hogy mekkora az adott biztosítási ágazatra meghatározott minimális biztonsági tőke összege;

mivel kívánatos az irányelv alkalmazásából kizárni azokat az egyesületeket, amelyek jogállásuk alapján teljesítik a fedezetre és a pénzügyi garanciákra vonatkozó különös feltételeket; mivel ezenkívül kívánatos kizárni számos tagállam bizonyos intézményeit, amelyek tevékenysége csak egy kisebb ágazatot érint, és a jog által meghatározott területre vagy meghatározott személyekre korlátozódik;

mivel a különféle jogrendszerek eltérően szabályozzák a vállalkozás egyidejű folytatását az egészségbiztosítás, a hitel- és kezesi biztosítás, a harmadik személyekkel szembeni megtérítési igényre vonatkozó és a jogvédelmi biztosítás terén, akár egymással, akár más biztosítási ágazatokkal együtt végzik; mivel ezeknek az eltéréseknek a folyamatos megléte a nem életbiztosítási ágazatokban való letelepedési jogra vonatkozó korlátozások megszüntetése után azt jelentené, hogy a letelepedés akadályai továbbra is fennállnak; mivel e problémát további összehangolás útján kell megoldani viszonylag rövid időn belül;

mivel a felügyeletet minden tagállamban szükséges kiterjeszteni azokra a biztosítási ágazatokra, amelyekre az irányelv vonatkozik; mivel ez a felügyelet csak akkor lehetséges, ha az ilyen biztosítási tevékenységhez hatósági engedély szükséges; mivel ezért meg kell határozni a hatósági engedély megadásának, illetve visszavonásának feltételeit; mivel rendelkezni kell a bírósághoz fordulás jogáról arra az esetre, ha az engedélyt nem adták meg vagy visszavonták;

mivel kívánatos, hogy rugalmasabb szabályozás vonatkozzon a fuvarozási ágazatokként ismert biztosítási ágazatokra, amelyek a melléklet A. pontjában a 4., 5., 6., 7. és 12. számot viselik, valamint a hitelbiztosítási ágazatokra, amelyek a melléklet A. pontjában a 14. és 15. számot viselik, tekintettel az árukat és hiteleket érintő feltételek állandó változására;

mivel jelenleg közösségi szinten vizsgálatok folynak a biztosítástechnikai tartalmak kiszámításának általános módszerére vonatkozó kutatással kapcsolatban; mivel ezért kívánatosnak tűnik az összehangolás elérését e tárgyban, valamint a befektetési kategóriák meghatározását és a vagyonértékelést érintő kérdésekben újabb irányelvek számára fenntartani;

⁽¹⁾ HL 2., 1962.1.15., 36/62. o.

⁽²⁾ HL C 27., 1968.3.28., 15. o.

⁽³⁾ HL 158., 1967.7.18., 1. o.

mivel szükséges, hogy a biztosítóintézetek a vállalt kötelezettségeik teljesítéséhez elegendő összegű biztosítástechnikai tartalékon felül kiegészítő tartalékkal rendelkezzenek, melynek neve szavatolótké, és amelyet szabad eszközök alkotnak, abból a célból, hogy felkészüljenek az üzleti élet változásaira; mivel annak érdekében, hogy az ilyen célokból támasztott követelményeket objektív szempontok alapján határozzák meg, ami által az azonos méretű vállalkozások a verseny tekintetében ugyanolyan elbírálásban részesülnek, kívánatos, hogy az említett tőke mértéke összefüggésben álljon a vállalkozás üzleti forgalmának mértékével, és meghatározása két fedezeti mutató alapján történjen, amelyek közül az egyik a biztosítási díjakon, a másik a kárigényeken alapul;

mivel kívánatos megkövetelni egy olyan minimális biztonsági tőkét, amely igazodik a biztosított ágazatok kockázatainak nagyságához, annak érdekében, hogy a vállalkozások az induláskor rendelkezzenek a megfelelő forrásokkal, és hogy további működésük során a szavatolótké semmilyen körülmények között ne csökkenjen egy fedezeti minimum alá;

mivel szükséges rendelkezni arra az esetre, amikor a vállalkozás pénzügyi helyzete úgy alakul, hogy vállalt kötelezettségeit nehezen tudja teljesíteni;

mivel a Közösségen belüli üzleti tevékenység vagy közvetlen biztosítás megkezdését és gyakorlását érintő összehangolt szabályok elvileg minden, a piacra belépő vállalkozásra vonatkoznak, és következésképpen azokra a képviselőkre és fióktelepekre is, amelyek központi irodája a Közösség területén kívül található; mivel mindazonáltal kívánatos speciális rendelkezéseket hozni az ilyen képviselőkre és fióktelepekre vonatkozó felügyeleti módszereket illetően, tekintettel arra a tényre, hogy anyavállalatuk eszközei a Közösség területén kívül találhatók;

mivel azonban kívánatos engedélyezni az ilyen speciális feltételek könnyítését annak az alapelvnek a szem előtt tartásával, hogy az ilyen képviselőkre és fióktelepekre ne részesüljenek kedvezőbb elbánásban, mint a Közösségen belüli vállalkozások;

mivel bizonyos átmeneti intézkedésekre van szükség, különösen annak érdekében, hogy lehetővé váljon a már létező kis- és közép-vállalkozások számára, hogy alkalmazkodjanak azokhoz a követelményekhez, amelyeket a tagállamok az irányelv alapján, a Szerződés 53. cikkének alkalmazása értelmében kötelesek előírni;

mivel fontos az összehangolt szabályok egységes alkalmazásának biztosítása, és hogy erre vonatkozóan intézkedés történjen a Bizottság és a tagállamok közötti szoros együttműködés érdekében ezen a területen,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. cím – Általános rendelkezések

1. cikk

Az irányelv az olyan önálló közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozik, amelyet valamely tagállamban letelepedett, vagy ott letelepedni kívánó biztosítóintézetek végeznek, az irányelv mellékletében meghatározott biztosítási ágazatokban.

2. cikk

Az irányelv nem vonatkozik:

1. a következő biztosítási fajtákra:

- a) életbiztosítás, vagyis az a biztosítási ág, amely magában foglalja különösen az egy meghatározott kor elérésére szóló biztosítást, a halálesetre szóló biztosítást, az egy meghatározott kor elérésére vagy annál korábbi halálesetre szóló biztosítást, az életbiztosítást díj visszatérítésével, a tontinát, a házassági biztosítást és a születési biztosítást;
- b) életjáradékok;
- c) az életbiztosítással foglalkozó biztosítóintézetek által végzett kiegészítő biztosítás, vagyis személyi sérülésre, beleértve a munkaképtelenségre szóló biztosítást, a baleseti halál esetére szóló biztosítást, valamint a balesetből vagy betegségből eredő rokkantságra szóló biztosítást, ha ezeket a különféle biztosítási formákat az életbiztosítás mellett kötötték;
- d) a szociális biztonság törvényes rendszerébe tartozó biztosítás;
- e) az Írországból és az Egyesült Királyságból létező úgynevezett „permanent health insurance” (elállás lehetősége nélküli állandó egészségbiztosítás);

2. a következő műveletekre:

- a) az egyes tagállamok jogszabályaiban meghatározottak szerinti tőketörlesztési műveletek;
- b) az önszegélyező típusú intézmények műveletei, amelyek ellátásai a rendelkezésre álló forrásoktól függően változnak, és amelyekben a tagok hozzájárulását átalánydíjas alapon határozzák meg;
- c) a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek műveletei, amelyek célja kölcsönös fedezet nyújtása tagjaik számára biztosítási díj fizetése, illetve biztosítástechnikai tartalék képzése nélkül;

d) az exporthitel-biztosítási ügyletek az állam számlájára vagy állami támogatással, a további összehangolásig, amely az irányelvről szóló értesítéstől számított négy éven belül kerül végrehajtásra.

3. cikk

(1) Az irányelv nem vonatkozik a kölcsönös biztosítási egyesületekre, amennyiben azok megfelelnek a következő feltételek mindegyikének:

- az alapszabálynak tartalmaznia kell olyan rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik a hozzájárulások követelését vagy az ellátások csökkentését,
- tevékenységük nem irányul a felelősségi kockázatok biztosítására – kivéve, ha ez utóbbi a melléklet C. pontja szerinti kiegészítő biztosítást jelent – vagy hitel- és kezési biztosítási kockázatokra,
- az irányelv hatálya alá tartozó tevékenységekre vonatkozó éves hozzájárulási bevétel nem lépheti túl az egymillió elszámolási egységet,

és

- az irányelv hatálya alá tartozó tevékenységekre vonatkozó hozzájárulási bevétel legalább fele olyan személyektől származik, akik az egyesület tagjai.

(2) Az irányelv ezenkívül nem vonatkozik azokra az egyesületekre, amelyek más ilyen természetű egyesületekkel olyan megállapodást kötöttek, amely az általuk kibocsátott biztosítási kötvények teljes viszontbiztosításáról szól, vagy amely szerint az engedményezett biztosítóintézet teljesíti az ilyen kötvények alapján felmerülő kötelezettségeket az engedményező biztosítóintézet helyett.

Ilyen esetben az irányelv előírásai az engedményes biztosítóintézetre vonatkoznak.

4. cikk

Az irányelv nem vonatkozik a következő intézményekre, kivéve ha az alapszabályuk vagy a jogszabályok által meghatározott hatáskörük módosul:

a) Németországban

Az alábbi, monopolhelyzetben lévő közjogi intézmények (Monopolanstalten):

1. Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe,
2. Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, Munich,
3. Bayerische Landestierversicherungsanstalt, Schlachtviehversicherung, Munich,
4. Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Brunswick,
5. Hamburger Feuerkasse, Hamburg,
6. Hessische Brandversicherungsanstalt (Hessische Brandversicherungskammer), Darmstadt,
7. Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel,
8. Hohenzollernsche Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen,
9. Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold,
10. Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden,
11. Oldenburgische Landesbrandkasse, Oldenburg,
12. Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich,
13. Feuersozietät Berlin, Berlin,
14. Württembergische Gebäudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart.

Az illetékességi terület azonban nem tekinthető módosítottnak az említett intézmények egyesülése esetén, amely egyesülés hatására az egyesülő intézmények illetékességi területe fennmarad az új intézmény javára, a biztosítási ágazatokra vonatkozó tevékenység sem tekinthető módosítottnak, ha ezek közül az intézmények közül az egyik a másik ilyen intézménytől egy vagy több biztosítási ágazatot ugyanarra a területre vonatkozóan átvesz.

A következő, félállami intézmények:

1. Postbeamtenkrankenkasse,
2. Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;

b) Franciaországban

A következő intézmények:

1. Caisse départementale des incendiés des Ardennes,
2. Caisse départementale des incendiés de la Côte-d'Or,
3. Caisse départementale des incendiés de la Marne,
4. Caisse départementale des incendiés de la Meuse,

5. Caisse départementale des incendiés de la Somme,
6. Caisse départementale grêle du Gers,
7. Caisse départementale grêle de l'Hérault;
- c) *Írországban*
Voluntary Health Insurance Board;
- d) *Olaszországban*
Il-Cassa di Previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass);
- e) *Az Egyesült Királyságban*
The Crown Agents.
- a) bármely vállalkozás, amely székhelyét az adott állam területén kívánja létrehozni;
- b) bármely vállalkozás, amelynek székhelye egy másik tagállamban található, és amely fióktelepet vagy képviseletet kíván alapítani a kérdéses tagállam területén;
- c) bármely vállalkozás, amely, miután megkapta a fenti a) és b) pontokban előírt engedélyeket, tevékenységét az adott állam területén más ágazatokra is kiterjeszti;
- d) bármely vállalkozás, amely, miután a 7. cikk (1) bekezdésének megfelelően engedélyt kapott az állam területének egy részére, tevékenységét újabb területekre terjeszti ki.
- (3) A tagállamok az engedély kiadását nem köthetik biztosítéknyújtásához, vagy kezesről való gondoskodáshoz.

5. cikk

Az irányelv alkalmazásában:

- a) „elszámolási egység”: az az egység, amelyet az Európai Beruházási Bank alapszabályának 4. cikke meghatároz;
- b) „megfelelő eszközök”: a vállalt kötelezettségek egy bizonyos pénznemben kifejezett megjelölése az ugyanabban a pénznemben kifejezett vagy realizálható eszközök által;
- c) „eszközök lokalizálása”: az ingó vagy ingatlan eszközök egy tagállamon belüli fellelhetősége, de nem értelmezhető úgy, hogy az ingó tulajdont letétbe kell helyezni, az ingatlan tulajdont pedig olyan korlátozó intézkedéseknek kell alávetni, mint például jelzálog bejegyzése. Az adósokkal szembeni igény alapján megjelölt eszközöket úgy kell tekinteni, mintha azok abban a tagállamban lennének fellelhetők, ahol végrehajthatók.

II. cím – Az olyan vállalkozásokra alkalmazandó szabályok, amelyek székhelye a Közösség területén található

A. szakasz: Az engedélyezés feltételei

6. cikk

(1) A közvetlen biztosítási tevékenység megkezdését saját területén minden tagállam hatósági engedélyhez köti.

(2) Ezt az engedélyt az érintett tagállam illetékes hatóságától kérelmezheti:

7. cikk

(1) Az engedély az állam teljes területére érvényes, kivéve ha a kérelmező az ország területének egy részén való tevékenység végzésére kér engedélyt, amennyiben a nemzeti jogszabályok megengedik azt.

(2) Az engedélyt egy meghatározott biztosítási ágazatra adják meg. A teljes ágazatra érvényes, kivéve ha a kérelmező csak az adott ágazatba tartozó kockázatok egy részét kívánja biztosítani, amint az a melléklet A. pontjának felsorolásában szerepel.

Mindazonáltal:

- a) bármely tagállamnak jogában áll engedélyt adni bármely, a melléklet B. pontjában szereplő ágazatcsoportra, feltéve hogy az ott előírt megfelelő elnevezést az engedély tartalmazza;
- b) az egy ágazatra vagy egy ágazatcsoportra adott engedély érvényes egy másik csoportba tartozó kiegészítő kockázatok biztosítására is, ha a melléklet C. pontjában meghatározott feltételek teljesülnek;
- c) további összehangolásig, amelyet az irányelvről szóló értesítéstől számított négy éven belül kell végrehajtani, a Németországi Szövetségi Köztársaság fenntarthatja azokat a rendelkezéseit, amelyek az ország területén belül megtiltják az egyidejű vállalkozást az egészségbiztosítás, a hitel- és kezesi biztosítás, a harmadik személyekkel szembeni megtérítési igényre vonatkozó és a jogvédelemi biztosítás terén, akár egymással, akár más biztosítási ágazatokkal együtt végzik.

8. cikk

(1) Minden tagállam előírja, hogy bármely, a területén alapított és engedélyt kérő vállalkozás:

a) a következő formák valamelyikével rendelkezzen:

– a Belga Királyság esetében:

„société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen”, „association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringmaatschappij”, „société coopérative/cooperative vennootschap”,

– Dánia esetében:

„Aktieselskaber” (részvénytársaságok), „gensidige selskaber” (kölsönös biztosítóintézetek),

– a Németországi Szövetségi Köztársaság esetében:

„Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbs-Versicherungsunternehmen”,

– a Francia Köztársaság esetében:

„société anonyme”, „société à forme mutuelle”, „mutuelle”, „union de mutuelles”,

– az Ír Köztársaság esetében:

„incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”,

– az Olasz Köztársaság esetében:

„società per azioni”, „società cooperativa”, „mutua di assicurazione”,

– a Luxemburgi Nagyhercegség esetében:

„société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d’assurance mutuelle”, „société coopérative”,

– a Holland Királyság esetében:

„naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”, „cooperative vereniging”,

– az Egyesült Királyság esetében:

„incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, „societies registered under the Friendly Societies Act”, a Lloyd’s egyéni biztosítottjainak egyesülete.

Ezenkívül a tagállamok, adott esetben, alapíthatnak a közjog szerint ismert bármilyen formájú vállalkozást, feltéve hogy az ilyen intézmények célja olyan biztosítási tevékenység folytatása, amelynek feltételei egyenértékűek a magánjog alá tartozó vállalkozások feltételeivel;

b) üzleti tevékenységét a biztosítási üzletágra és az abból közvetlenül eredő műveletekre korlátozza, minden más kereskedelmi tevékenység kizárásával;

c) üzleti tervet nyújtson be a 9. cikk rendelkezéseinek megfelelően;

d) birtokolja a 17. cikk (2) bekezdésében meghatározott minimális biztonsági tőkét.

(2) Az olyan vállalkozásnak, amely további ágazatok végzésére, vagy a 6. cikk (2) bekezdés d) pontjában említett esetben további területrészekben való működésre kér engedélyt, üzleti tervet kell benyújtania a 9. cikk rendelkezéseinek megfelelően az ilyen további ágazatokra vagy további területrészeire vonatkozóan.

Ezenkívül bizonyítani kell, hogy rendelkezésre áll a 16. cikkben meghatározott szavatoló tőke, és ha a felveendő más ágazatok tekintetében a 17. cikk (2) bekezdésének intézkedései a korábbinál magasabb minimális biztonsági tőkét írnak elő, akkor ezt birtokolja.

(3) Ezek az összehangoló intézkedések nem gátolják a tagállamokat olyan rendelkezések alkalmazásában, amelyek a vezető tisztségviselők számára szakképesítési feltételt írnak elő, és abban, hogy az alapszabályt, illetve az alapító okiratot, a biztosítási kötvény általános és különös feltételeit, a díjszabást és a felügyelet rendszeres gyakorlásához szükséges bármely más dokumentumot jóváhagyáshoz kössenek.

(4) A fent említett rendelkezések nem követelik meg, hogy az engedélykérelmek elbírálása a piac gazdasági követelményeinek figyelembevételével történjen.

9. cikk

A 8. cikk (1) bekezdés c) pontjában említett üzleti terv a következőket érintő adatokat vagy igazolásokat tartalmazza:

a) azokat a kockázatokat, amelyeket a vállalkozás biztosítani szándékozik; a biztosítás általános és különös feltételeit, amelyeket a biztosítási szerződés tartalmaz;

b) az alkalmazni kívánt díjszabást az üzleti tevékenység minden részére;

c) a viszontbiztosításra vonatkozó vezérelveket;

- d) a minimális biztonsági tőkét alkotó tételeket;
- e) az adminisztratív szolgáltatások kiépítésének és a biztosítási tevékenység megszervezésének becsült költségeit; az ezekhez tervezett pénzügyi forrásokat; ezenkívül az első három üzleti évre vonatkozóan:
- f) az ügyvezetés becsült költségeit a kiépítés költségein túl, különösen a folyó általános költségeket és jutalékokat;
- g) a biztosítási díjakra vagy hozzájárulásokra, illetve a kárigényekre vonatkozó becsléseket;
- h) az előzetes mérleget;
- i) a vállalt kötelezettségek teljesítésének tervezett pénzügyi forrásaira és a szavatolóítke fedezetére vonatkozó becsléseket.

A fenti a) és b) pontban említett adatok azonban nem szükségesek a melléklet A. pontjában meghatározott 4., 5., 6., 7. és 12. számú kockázatokhoz, a fenti b) pontban említett adatok pedig nem szükségesek a melléklet A. pontjában meghatározott 14. és 15. számú kockázatokhoz. Az a) és b) pontban említett adatok nem szükségesek az ugyanebben a pontban meghatározott 11. számú kockázat esetében.

10. cikk

(1) Minden tagállamnak elő kell írnia, hogy az olyan vállalkozás, amelynek székhelye egy másik tagállam területén található, és amely engedélyt kért képviselet vagy fióktelep megnyitására:

- a) nyújtsa be az alapszabályát, valamint a vezető tisztségviselők listáját;
- b) szerezzen be igazolást a székhelye szerinti ország illetékes hatóságaitól, amely tanúsítja azokat a biztosítási ágazatokat, amelyekben a vállalkozás jogosultan tevékenykedik, valamint azt, hogy rendelkezik a 16. cikk (3) bekezdésének megfelelően kiszámított minimális biztonsági tőkével, vagy, ha az magasabb, a minimális szavatolóítkével, illetve megállapítja a ténylegesen vállalt kockázatokat és a 11. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerinti pénzügyi forrásokat;
- c) nyújtson be üzleti tervet a 11. cikknek megfelelően;
- d) nevezzen meg egy képviselőt, akinek állandó lakhelye és tartózkodási helye a fogadó országban van, és aki megfelelő felhatalmazással rendelkezik ahhoz, hogy a vállalkozás nevében harmadik személyekkel szemben kötelezettséget vállaljon,

és képviselje a fogadó ország hatóságai és bírósága előtt; ha a képviselő jogi személy, székhelye a fogadó ország területén kell hogy legyen, és annak képviseletére ki kell jelölnie egy természetes személyt, aki eleget tesz a fenti feltételeknek. A képviselőt a tagállam nem utasítja vissza, kivéve az olyan, hírnévvel vagy szakképesítéssel kapcsolatos kifogások alapján, amelyek a kérdéses állam területén székhellyel rendelkező vállalkozások vezetőire vonatkoznak.

Tekintettel a Lloyd's-ra, a vállalt kötelezettségekből eredő bármilyen jogvita esetén a fogadó országban a biztosított személyek nem részesülhetnek kedvezőtlenebb bánásmódban, mintha hagyományos típusú vállalkozás ellen folytatnának eljárást. Éppen ezért a képviselőnek megfelelő jogkörrel kell rendelkeznie ahhoz, hogy ellene peres eljárást indíthassanak, és hogy ebben a minőségében a Lloyd's biztosító érintett tagja számára kötelezettséget vállaljon.

(2) Minden tagállam előírja, hogy a képviselet vagy fióktelep tevékenységének akár további ágazatokra, akár a 6. cikk (2) bekezdés d) pontja szerinti esetben az ország területének további részeire való kiterjesztése céljából, az engedélyt kérelmezőnek be kell nyújtania egy üzleti tervet a 11. cikknek megfelelően, és eleget kell tennie a fenti (1) bekezdés b) pontja szerinti feltételeknek.

(3) Ezek az összehangoló intézkedések nem gátolják a tagállamokat az olyan rendelkezések végrehajtásában, amelyek minden biztosítóintézet számára előírják a biztosítási kötvény általános és különös feltételeinek, a díjszabásnak és a felügyelet érvényesítéséhez szükséges bármely más dokumentumnak a jóváhagyását.

(4) A fent említett rendelkezések nem követelik meg, hogy az engedélykérelmek vizsgálata a piac gazdasági követelményeinek figyelembevételével történjen.

11. cikk

(1) A képviseletnek vagy fióktelepnek a 10. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett üzleti terve a következő adatokat vagy igazolásokat tartalmazza:

- a) azokat a kockázatokat, amelyeket a vállalkozás a fogadó országban biztosítani szándékozik; a biztosítás általános és különös feltételeit, amelyeket a biztosítási szerződés tartalmaz;
- b) az alkalmazni kívánt díjszabást az üzleti tevékenység minden részére;

c) a viszontbiztosításra vonatkozó vezérelveket;

12. cikk

d) a vállalkozás szavatolótőkéjének a 16. és 17. cikk szerinti helyzetét;

Az engedélyt visszautasító bármilyen döntéshez csatolni kell annak pontos okait, és erről értesíteni kell az érintett vállalkozást.

e) az adminisztratív szolgáltatások kiépítésének és a biztosítási tevékenység megszervezésének becsült költségeit; az ezekhez tervezett pénzügyi forrásokat;

Minden tagállam rendelkezik a bírósághoz fordulás jogáról a kérelem elutasítása esetére.

ezenkívül az első három üzleti évre vonatkozóan:

Azokkal az esetekkel kapcsolatban is szükséges a bírósághoz fordulás jogáról rendelkezni, amikor az illetékes hatóságok nem foglalkoztak egy engedélykérelemmel az annak kézhezvételétől számított hat hónapon belül.

f) az ügyvezetés becsült költségeit;

B. szakasz: A tevékenység végzésének feltételei

g) a biztosítási díjak vagy hozzájárulások becsült összegét, illetve az új tevékenységgel kapcsolatos kárigényekre vonatkozó becsléseket;

13. cikk

h) a képviselő vagy fióktelep előzetes mérlegét.

A tagállamok egymással szorosan együttműködnek az engedélyezett vállalkozások pénzügyi helyzetének felügyelete tekintetében.

A fenti a) és b) pontban említett adatok azonban nem szükségesek a melléklet A. pontjában meghatározott 4., 5., 6., 7. és 12. számú kockázatokhoz, a fenti b) pontban említett adatok pedig nem szükségesek a melléklet A. pontjában meghatározott 14. és 15. számú kockázatokhoz. Az a) és b) pontban említett adatok nem szükségesek az ugyanebben a pontban meghatározott 11. számú kockázat esetében.

14. cikk

(2) Az üzleti tervhez csatolni szükséges a vállalkozás utolsó három üzleti évének az egyes éveire vonatkozó mérleget és eredménykimutatást. Ha azonban a tevékenység megkezdése óta még nem telt el három üzleti év, ezeket az adatokat csak a befejezett üzleti évekre vonatkozóan kell benyújtani.

A vállalkozás székhelye szerinti tagállam felügyeleti hatóságának igazolnia kell a vállalkozás fizetőképességi helyzetét annak teljes tevékenységére vonatkozóan. A többi tagállam felügyeleti hatóságai minden olyan adattal ellátják az előbbi hatóságot, amely az ilyen vizsgálat lefolytatásához szükséges.

15. cikk

Tekintettel a Lloyd's-ra, a mérleg és az eredménykimutatás kiadását a biztosítási műveletekre vonatkozó éves kereskedelmi beszámoló kötelező bemutatása helyettesíti, amelyhez csatolni kell egy igazolást, amely bizonyítja, hogy a könyvvizsgálók igazolásai minden biztosítási vállalkozásra vonatkozóan elkészültek, valamint igazolja, hogy az eszközök teljes mértékben fedezik az ilyen műveletek eredményeként felmerült kötelezettségeket. Ezen okiratok által a felügyeleti hatóságoknak módjukban áll, hogy képet alkossanak az egyesülés fizetőképességi helyzetéről.

(1) Minden tagállam, amelynek területén üzleti tevékenység folyik, előírja, hogy a vállalkozás megfelelő biztosítástechnikai tartalékokat képezzen.

Az ilyen tartalék összegét az állam által meghatározott előírások szerint állapítják meg vagy, ilyen előírások hiányában, az adott államban elfogadott gyakorlatnak megfelelően.

(3) Az üzleti tervet az engedély kiadására illetékes hatóságok észrevételével együtt továbbítják a székhely helye szerinti ország illetékes hatóságainak. Az utóbbi hatóságok az okiratok kézhezvételétől számított három hónapon belül közlik álláspontjukat az előbbiekkal; ha álláspontjukat e határidő elteltével nem közlik, az kedvezőnek tekintendő.

(2) A biztosítástechnikai tartalékokat a tevékenység folytatása szerinti államban elhelyezett egyenértékű és megfelelő eszközökkel kell fedezni. A tagállamok azonban engedélyezhetik a megfelelő eszközökre és az eszközök lokalizálására vonatkozó szabályok enyhítését.

Tekintettel speciális helyzetére, a Luxemburgi Nagyhercegség a vállalkozások felszámolására vonatkozó jogszabályok további összehangolásáig fenntarthatja a biztosítástechnikai tartalék követelményének az irányelv hatálybalépésekor létező rendszerét.

Az üzleti tevékenység folytatásának helye szerinti ország rendelkezései határozzák meg az ilyen eszközök természetét és, ahol szükséges, a biztosítástechnikai tartalék fedezésére való használhatóságuk mértékét, valamint meghatározzák az eszközök értékbecslésének szabályait is.

(3) Ha egy tagállam engedélyezi, hogy a biztosítástechnikai tartalékot a viszontbiztosítókkal szembeni követelések fedezzék, akkor megszabja ennek megengedett százalékos mértékét. Ilyen esetben a (2) bekezdés rendelkezései ellenére a tagállam nem írhatja elő, hogy az ilyen követeléseket képviselő eszközök a saját területén legyenek.

(4) Annak a tagállamnak a felügyeleti hatósága, amelynek területén a vállalkozás székhelye található, ellenőrzi, hogy a mérleg a céltartalék tekintetében a vagyonokat egyenértékűnek mutatja-e az összes olyan országban vállalt kötelezettségekkel, ahol a vállalkozás üzleti tevékenységet folytat.

16. cikk

(1) Minden tagállam előírja, hogy az olyan vállalkozások, amelyek székhelye az állam területén található, megfelelő szavatoló-tőkét képezzenek teljes üzleti tevékenységüknek megfelelően.

A szavatoló-tőkének meg kell felelnie a vállalkozás eszközeinek, mentesen minden előrelátható kötelezettségtől, és levonva az immateriális javakat. Különösen a következők tartoznak ide:

- a befizetett részvénytőke, vagy egyesületi formában működő biztosító esetén az indulótőke,
- a be nem befizetett részvénytőke vagy indulótőke fele, amint a befizetett rész eléri az indulótőke vagy részvénytőke 25 %-át,
- tartalékok (kötelező tartalékok és szabad tartalékok), amelyek nem kötődnek a vállalt biztosítási kötelezettségekhez,
- bármilyen profitátvitel,
- különböző hozzájárulással működő kölcsönös biztosító vagy ilyen jellegű egyesületek esetén bármilyen igény, amelyet a vállalkozás a tagjaival szemben kiegészítő hozzájárulásra való felhívás útján támaszt, az üzleti éven belül, a maximális hozzájárulás és a ténylegesen bekért hozzájárulás közti különbség 50 %-áig, a szavatoló-tőke 50 %-áig mint felső határig,
- a vállalkozás kérésére és erre vonatkozó bizonyíték bemutatásával, valamint minden olyan tagállam felügyeleti hatóságának beleegyezésével, ahol a vállalkozás üzleti tevékenységet

folytat, bármilyen rejtett tartalék, amely az eszközök mérlegen belüli alulértékeléséből vagy a kötelezettségek mérlegen belüli túlértékeléséből származik, amennyiben az ilyen rejtett tartalék nem kivételes természetű.

A biztosítástechnikai tartalék túlértékelését a vállalkozás által a nemzeti rendelkezések alapján kiszámított összeghez viszonyítva határozzák meg; a biztosítástechnikai tartalékok további összehangolásáig azonban a tartaléknak az esedékes kockázatokra fenntartott az az összege, amelyet a vállalkozás általánosan a biztosítási díjakra vonatkozó minimális hányad alkalmazásával számított ki, és a tartalék – annak minden egyes szerződés utáni kiszámításával nyerhető – összege közti különbség 75 %-a vehető számításba a szavatoló-tőke 20 %-áig, amennyiben a nemzeti jogszabályok lehetőséget adnak a két módszer közti választásra.

(2) A szavatoló-tőke meghatározható egyrészt a biztosítási díjak vagy hozzájárulások éves összege alapján, másrészt az utolsó három üzleti év átlagos kárigényköltsége alapján. Az olyan vállalkozásnál azonban, amelyek alapvetően a vihar-, jégeső- és fagykockázatok közül egy vagy több biztosítást vállalják, az átlagos kárigényköltségre vonatkozó hivatkozási időszak az utolsó hét év.

(3) A 17. cikk rendelkezéseinek megfelelően a szavatoló-tőke összege egyenlő a következő két eredmény közül a nagyobbikkal:

első eredmény (a biztosítási díjak alapján):

- az utolsó üzleti év összes közvetlen üzleti tevékenysége tekintetében esedékes biztosítási díjak és hozzájárulások (beleértve a biztosítási díjakhoz és hozzájárulásokhoz tartozó kiegészítő költségeket) az összes üzleti évre vonatkoztatva összegzésre kerülnek,
- ehhez az összeghez hozzáadásra kerül az utolsó üzleti évben az összes viszontbiztosításért kapott biztosítási díjak összege,
- ebből az összegből azután levonásra kerül az utolsó pénzügyi évben törölt biztosítási díjak és hozzájárulások teljes összege, valamint az összegben szereplő biztosítási díjakra és hozzájárulásokra vonatkozó adók és illetékek teljes összege.

Az így kapott összeget két részre osztják, az első rész 10 millió elszámolási egységig terjed, a második rész pedig a fennmaradó összeg; kiszámítják ezek 18 %-át, illetve 16 %-át, és ezeket összeadják.

Az első eredményt úgy számítják ki, hogy a fentiek szerint kiszámított összeget megszorozzák a viszontbiztosításra átutalt összeg levonása után a vállalkozás által még nem teljesített igények, és az igények bruttó összege közti arányszámmal az utolsó üzleti év tekintetében; ez az arány semmilyen esetben sem lehet 50 %-nál kevesebb.

Második eredmény (a kárigények alapján):

- a közvetlen üzleti tevékenység tekintetében a (2) bekezdésben meghatározott időszakokban kifizetett kárigények (a viszontbiztosítók és a visszaengedményezők által viselt kárigények bármilyen levonása nélkül) összegzésre kerülnek,
- ehhez az összeghez hozzáadásra kerül a megegyező időszak alatt a viszontbiztosítások vagy visszaengedményezések alapján kifizetett kárigények összege,
- ehhez az összeghez hozzáadásra kerül az utolsó üzleti év végén mind a közvetlen üzleti tevékenység, mind a viszontbiztosítást vállaló tevékenység esedékes kárigényeire létrehozott fedezetek vagy tartalékok összege,
- ebből az összegből levonásra kerülnek a (2) bekezdésben meghatározott időszakokban kifizetett kárigények,
- a fennmaradó összegből ezután levonásra kerül az utolsó üzleti évet megelőző második üzleti év kezdetén mind a közvetlen üzleti tevékenység, mind a viszontbiztosítások esedékes igényeire létrehozott olyan fedezetek vagy tartalékok összege, amelyről elszámolás készült.

Az így kapott összeg egyharmadát vagy egyhatedét, a (2) bekezdésben meghatározott hivatkozási időszaknak megfelelően, két részre osztják, az első rész hétmillió elszámolási egységig terjed, a második rész pedig a fennmaradó összeg; kiszámítjuk ezek 26 %-át, illetve 23 %-át és ezeket összeadjuk.

A második eredményt úgy számítják ki, hogy a fentiek szerint kiszámított összeget megszorozzák a viszontbiztosítási összegek átutalása után a vállalkozás által még nem teljesített igények, és az igények bruttó összege közti arányszámmal az utolsó üzleti év tekintetében; ez az arány semmilyen esetben sem lehet 50 %-nál kevesebb.

(4) A (3) bekezdésben említett részekre alkalmazandó törzszámok mindegyike egyharmadára csökken az életbiztosításéhoz hasonló technikai alapon működő egészségbiztosítás esetében, ha

- a fizetendő biztosítási díjat a betegségtáblák alapján a biztosításban alkalmazott matematikai módszerrel számítják ki,
- tartalékot képeznek növekvő kor esetére,
- biztosítási pótdíjat szednek egy megfelelő összegű biztonsági ráhagyás létrehozására,
- a biztosító legkésőbb csak a harmadik üzleti év végén mondhatja fel a szerződést,

- a szerződés már érvényes szerződések esetében is lehetőséget biztosít arra, hogy növeljék a biztosítási díjat, vagy csökkenték a kifizetéseket.

(5) A Lloyd's esetében a (3) bekezdésben említett első eredmény kiszámítása a biztosítási díjak tekintetében a nettó biztosítási díjak alapján történik, amelyet aztán a belső könyvvizsgáló által évente meghatározott átalányhányaddal szoroznak meg. Ezt az átalányhányadot a kifizetett jutalékokra vonatkozó legújabb statisztikai adatok alapján kell kiszámítani.

A részleteket a hozzájuk tartozó számításokkal együtt elküldik azon országok hatóságaihoz, amelyekben a Lloyd's jelen van.

17. cikk

- (1) A szavatoló tőke egyharmada alkotja a biztonsági tőkét.
- (2) a) A biztonsági tőke azonban nem lehet kevesebb, mint:
- 400 000 elszámolási egység abban az esetben, ha a melléklet A. pontjában a 10., 11., 12., 13., 14. és 15. szám alatt felsorolt ágazatok valamelyikébe tartozó kockázatok mindegyikét vagy közülük néhányat a vállalkozás biztosít,
  - 300 000 elszámolási egység abban az esetben, ha a melléklet A. pontjában az 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. és 16. szám alatt felsorolt ágazatok valamelyikébe tartozó kockázatok mindegyikét vagy közülük néhányat a vállalkozás biztosít,
  - 200 000 elszámolási egység abban az esetben, ha a melléklet A. pontjában a 7. és 9. szám alatt felsorolt ágazatok valamelyikébe tartozó kockázatok mindegyikét vagy közülük néhányat a vállalkozás biztosít.
- b) Ha a vállalkozás által végzett üzleti tevékenység több ágazatot vagy több kockázatot érint, csak azt az ágazatot vagy kockázatot veszik figyelembe, amelyikhez a legmagasabb összeg szükséges.
- c) Bármely tagállam rendelkezhet arról, hogy a kölcsönös biztosítási vagy ilyen típusú egyesületek esetében a minimális biztonsági tőkét egyenved résszel csökkentésék.

18. cikk

(1) A tagállamok nem határozzák meg az eszközök kiválasztásának szabályait a 15. cikkben említett biztosítástechnikai tartalékot képező eszközökön túl.

(2) A 15. cikk (2) bekezdés, a 20. cikk (1) és (3) bekezdése, valamint a 22. cikk (1) bekezdés utolsó albekezdése kivételével a tagállamok nem korlátozzák az engedélyezett vállalkozások vagyonának részét képező eszköztételek (akár ingó, akár ingatlan tulajdon) feletti szabad rendelkezést.

A Németországi Szövetségi Köztársaság azonban az életbiztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó feltételek további összehangolásáig, a 16. cikk (4) bekezdése szerinti egészségbiztosítással kapcsolatban fenntarthatja az eszközök feletti szabad rendelkezésre érvényes korlátozásokat, amennyiben a matematikai tartalékokat fedező eszközök feletti szabad rendelkezés egy „Treuhänder” megállapodás függvénye.

További összehangoló intézkedések megtételéig a Dán Királyság azonban hatályban tarthatja azokat a jogszabályait, amelyek korlátozzák a biztosítóintézetek olyan eszközei feletti szabad rendelkezést, amelyet a kötelező ipari balesetbiztosítás folytán kifizendő járadékok fedezésére különítettek el.

(3) Ezek a rendelkezések nem zárják ki, hogy a tagállamok, mint a kérdéses vállalkozások tulajdonosai vagy tagjai, illetve társai intézkedéseket hozzanak, szem előtt tartva a tevékenység végzési helye szerinti ország szabályait, ahogy azt a 15. cikk (2) bekezdése előírja, és védelmezve a biztosítottak érdekeit.

19. cikk

(1) Valamennyi tagállam minden olyan vállalkozás számára, amelynek székhelye az állam területén található, annak pénzügyi helyzetét és fizetőképességét bemutató, minden tevékenységére kiterjedő éves beszámoló készítését írja elő.

(2) A tagállamok minden, a területükön működő vállalkozás számára előírják, hogy azok rendszeres tájékoztatást adjanak üzleti forgalmukról, és bemutassák azokat a statisztikai iratokat, amelyek a felügyelet gyakorlása szempontjából szükségesek. Az illetékes felügyeleti hatóságok átadják egymásnak a felügyelet gyakorlásához szükséges okiratokat és adatokat.

20. cikk

(1) Ha egy vállalkozás nem teljesíti a 15. cikk rendelkezéseit, annak az országnak a felügyeleti hatósága, ahol a vállalkozás üzleti tevékenységet folytat, megtilthatja az eszközök feletti

szabad rendelkezést az adott országban, miután szándékáról tájékoztatta a székhely szerinti ország felügyeleti hatóságát.

(2) Az olyan vállalkozás pénzügyi helyzetének helyreállítására, amelynek szavatolótőkéje a 16. cikk (3) bekezdésében előírt minimum alá esett, a székhely szerinti ország felügyeleti hatósága kötelezi egy, a stabil pénzügyi helyzet helyreállítását célzó terv jóváhagyására történő benyújtására.

(3) Ha a szavatolótőke a 17. cikkben meghatározott biztonsági tőke alá esik, a székhely szerinti ország felügyeleti hatósága kötelezi a vállalkozást rövid távú pénzügyi terv jóváhagyására történő benyújtására.

Emellett korlátozhatja vagy megtilthatja a vállalkozás eszközei feletti szabad rendelkezést is. Bármilyen intézkedéséről értesíti azoknak a tagállamoknak a hatóságait, amelyek területén a vállalkozás engedélyezett, és azok a székhely szerinti ország felügyeleti hatóságának kérésére megteszik ugyanazokat az intézkedéseket.

(4) Az illetékes felügyeleti hatóságok a továbbiakban minden szükséges intézkedést megtesznek a biztosítottak érdekeinek védelmében az (1) és (3) bekezdésben szereplő esetekben.

(5) Azoknak a tagállamoknak a felügyeleti hatóságai, amelyek területén a kérdéses vállalkozás szintén engedélyezett, az (1) és (4) bekezdésben említett rendelkezések végrehajtása érdekében együttműködnek.

21. cikk

(1) Minden tagállam lehetővé teszi a vállalkozások számára, hogy biztosítási kötvényállományuk egészét vagy egy részét engedményezzék, ha az engedményezett az engedményezést követően rendelkezik a szükséges szavatolótőkével.

Az érintett felügyeleti hatóságok az engedményezés jóváhagyása előtt egymással tanácskoznak.

(2) Amikor az engedményezést az illetékes felügyeleti hatóság jóváhagyta, az közvetlenül hatályosul a kötvénybirtokosokkal vagy a biztosítottakkal szemben.

C. szakasz: Az engedély visszavonása

22. cikk

(1) A székhely szerinti tagállamnak az illetékes hatósága által megadott engedélyt vissza lehet vonni, ha a vállalkozás:

a) az engedélyezés feltételeinek már nem tesz eleget;

- b) a megadott időn belül képtelen volt meghozni a 20. cikkben említett helyreállítási vagy pénzügyi tervben szereplő intézkedéseket;
- c) a nemzeti jogszabályok szerinti kötelezettségeit súlyosan megszegi.

Az engedély visszavonása esetén a székhely szerinti ország felügyeleti hatósága értesíti a visszavonásról azoknak a tagállamoknak a felügyeleti hatóságait, amelyek a vállalkozás részére engedélyt adtak ki; azok pedig ezt követően szintén visszavonják az általuk adott engedélyt. A központi iroda országának felügyeleti hatósága, a többi felügyeleti hatósággal egyetértésben, minden szükséges intézkedést megtesz a biztosítottak érdekeinek védelmében, főként pedig korlátozza a vállalkozás eszközei feletti szabad rendelkezést, ha ilyen korlátozást még nem írtak elő a 20. cikk (1) bekezdésének és (3) bekezdése 2. albekezdésének megfelelően.

(2) A székhelyét más tagállamban fenntartó vállalkozás képviselője vagy fióktelepe számára adott engedély akkor vonható vissza, ha a képviselő vagy fióktelep:

- a) az engedélyezés feltételeinek már nem tesz eleget;
- b) annak az országnak a joga szerinti kötelezettségeit súlyosan megsérti, ahol üzleti tevékenységét folytatja, különös tekintettel a 15. cikkben meghatározott biztosítástechnikai tartalék felállítására.

Az engedély visszavonása előtt annak az országnak a felügyeleti hatóságai, ahol az üzleti tevékenység folyik, konzultálnak annak az országnak a felügyeleti hatóságával, ahol a központi iroda található. Ha az előbbi hatóságok úgy ítélik meg, hogy a képviselő vagy fióktelep tevékenységének felfüggesztése a konzultáció befejezése előtt szükséges, abban az esetben erre haladéktalanul felkéri annak az országnak a felügyeleti hatóságát, ahol a székhely található.

(3) Minden, az engedély visszavonására vagy az üzleti tevékenység felfüggesztésére vonatkozó határozatot pontosan meg kell indokolni, és arról értesíteni kell az érintett vállalkozást.

Minden tagállam rendelkezik a bírósághoz fordulás jogáról ilyen határozat ellen.

III. cím – Azon képviselőkre és fióktelepekre alkalmazandó szabályok, amelyek a Közösség területén létesültek, és olyan vállalkozásokhoz tartoznak, amelyek székhelye a Közösség területén kívül található

23. cikk

(1) Valamennyi tagállam hivatalos engedélyhez köti minden olyan vállalkozásnak az 1. cikkben említett üzleti tevékenység folytatását, amelynek a székhelye a Közösség területén kívül található.

(2) Egy tagállam akkor adhat engedélyt, ha a vállalkozás legalább a következő feltételeket teljesíti:

- a) saját országának joga szerint jogosult biztosítási tevékenység végzésére;
- b) képviselőt vagy fióktelepet létesít az adott tagállam területén;
- c) vállalja, hogy a képviselőt vagy fióktelep irányításának helyén az általa ott végzett üzleti tevékenységre vonatkozóan beszámolót készít, és hogy a lebonyolított üzletekről ott vezet nyilvántartást;
- d) kijelöl egy képviselőt, akinek személyét az illetékes hatóságoknak jóvá kell hagyniuk;
- e) abban az országban, ahol üzleti tevékenységet folytat, rendelkezik a 17. cikk (2) bekezdésében a biztonsági tőkével kapcsolatban előírt minimális összeg legalább felével egyenértékű eszközökkel, és a minimális összeg egynegyedét biztosítékként letétbe helyezi;
- f) vállalja, hogy a 25. cikkben említett követelményeknek megfelelően a szavatolótőkére vonatkozó előírásokat megtartja;
- g) üzleti tervet nyújt be a 11. cikk (1) és (2) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően.

24. cikk

A tagállamok előírják, hogy a vállalkozások megfelelő biztosítástechnikai tartalékot képezzenek, amely fedezi az adott állam területén vállalt kötelezettségeiket. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a képviselő vagy fióktelep a biztosítástechnikai tartalékot azzal egyenértékű, és az adott állam által meghatározott mértékig megfelelő eszközökkel fedezze.

A tagállamok jogszabályait kell alkalmazni a biztosítástechnikai tartalék kiszámítására, a befektetési kategóriák meghatározására és az eszközök értékelésére.

Az érintett tagállam rendelkezik arról, hogy a biztosítástechnikai tartalékot képező eszközök az állam területén legyenek. A 15. cikk (3) bekezdését azonban alkalmazni kell.

25. cikk

(1) A területükön létesült képviselőkre és fióktelepekre számára minden tagállam meghatároz egy szavatolótőke-szükségletet, amelyet minden előre látható kötelezettségtől mentes és eszmei vagyontételeket nem tartalmazó eszközök alkotnak. A szavatolótőke kiszámítása a 16. cikk (3) bekezdésének rendelkezései szerint történik. A szavatolótőke kiszámításánál azonban csak azokat a biztosítási díjakat vagy hozzájárulásokat, illetve kárigényeket

kell figyelembe venni, amelyek az érintett képviselet vagy fióktelep által végzett üzleti tevékenységgel kapcsolatosak.

(2) A szavatoló tőke egyharmada alkotja a biztonsági tőkét. A biztonsági tőke nem lehet kevesebb, mint a 17. cikk (2) bekezdésében meghatározott minimum fele. A 23. cikk (2) bekezdése e) pontjának megfelelően elhelyezett kezdeti letétet a biztonsági tőkébe be kell számítani.

(3) A szavatoló tőkét alkotó eszközök biztonsági tőkéig terjedő részét abban az országban kell elhelyezni, ahol az üzleti tevékenység folyik, a fennmaradó részt pedig a Közösség területén.

26. cikk

(1) Minden olyan vállalkozás, amely, miután engedélyt kapott egy tagállamtól, még egy vagy több más tagállamtól is engedélyt kap arra, hogy más képviseleteket vagy fióktelepeket létesítsen területükön, a következő kedvezmények közül egyet vagy többet kérelmezhet:

- a) a 25. cikkben említett szavatoló tőkének a Közösség területén végzett teljes üzleti tevékenysége alapján történő kiszámításához ebben az esetben a Közösség területén található összes képviselet és fióktelep üzleti tevékenységére vonatkozó biztosítási díjakat vagy hozzájárulásokat, illetve igényeket figyelembe kell venni;
- b) a 23. cikk (2) bekezdése e) pontjában előírt letét elhelyezése alóli felmentés ezekben az államokban is;
- c) a biztonsági tőkét képviselő eszközök bármelyikének abban a tagállamban történő elhelyezését, ahol a vállalkozás üzleti tevékenységet folytat.

(2) Ha az érintett tagállamok közül legalább kettő részben vagy egészen elfogadja a kérelmet, annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelynek területén a kérelmező legrégebbi fióktelepe található, vizsgálja a vállalkozás fizetőképességi állapotát, a kérelmet elfogadó tagállamokban a vállalkozás által végzett teljes üzleti tevékenység tekintetében. Ilyen vizsgálatot azonban a vállalkozás kérésére és az érintett tagállamok egyhangú jóváhagyásával egy másik tagállam illetékes hatósága is végezhet. A vizsgálatot végző hatóság a többi tagállamtól minden szükséges információt megkap a területükön létesült képviseletekre és fióktelepekre vonatkozóan.

(3) Az e cikk alapján megítélt kedvezmények egy vagy több érintett tagállam kezdeményezésére visszavonhatók.

27. cikk

A 19. és 20. cikk rendelkezéseit a vállalkozásoknak azokkal a képviseleteivel és fióktelepeivel kapcsolatban is alkalmazni kell, amelyekre ez a cím vonatkozik.

A 20. cikk alkalmazását tekintve, a legrégebbi fióktelep felügyeleti hatósága, vagy az a hatóság, amelyik helyette végzi a képviseletek és fióktelepek teljes fizetőképességének vizsgálatát, azonosnak tekintendő annak az államnak a hatóságával, amelyben egy közösségi vállalkozás székhelye található.

28. cikk

Abban az esetben, ha a 26. cikk (2) bekezdésében említett hatóság visszavonja az engedélyt, ez a hatóság értesíti azon tagállamok hatóságait, ahol a vállalkozás működik, ez utóbbi felügyeleti hatóságok pedig megteszik a szükséges intézkedéseket. Ha az engedély visszavonásának az az oka, hogy az általános fizetőképességi állapot a 26. cikkben említett feltételeknek nem felel meg, az engedélyt adó tagállamok szintén visszavonják engedélyüket.

29. cikk

A Szerződés alapján egy vagy több harmadik országgal kötött megállapodás útján a Közösség hozzájárulhat az ebben a címben meghatározottaktól eltérő rendelkezések alkalmazásához, viszonyosság alapján a tagállamokban biztosított személyek megfelelő védelmének biztosítása céljából.

IV. cím – Átmeneti és egyéb rendelkezések

30. cikk

(1) A tagállamok az irányelvről szóló értesítéstől kezdődően ötéves határidőt szabnak a 16. és 17. cikk követelményeinek teljesítésére azoknak a II. címben említett vállalkozásoknak, amelyek az irányelv végrehajtására hozott intézkedések hatálybalépésekor az állam területén az 1. cikkben említett egy vagy több ágazatban biztosítási szolgáltatást végeznek.

(2) A tagállamok továbbá:

- a) engedélyezhetnek bármely, az (1) bekezdésben említett vállalkozásnak, amely az ötéves időszak végére nem teljesítette a szavatoló tőke nagyságát, egy újabb, két évnél nem hosszabb időtartamot, feltéve hogy a vállalkozás a 20. cikknek

megfelelően a felügyeleti hatósághoz jóváhagyásra benyújtotta azokat az intézkedéseket, amelyeket ennek érdekében tenni szándékozik;

b) mentesíthetik azokat az (1) bekezdésben említett vállalkozásokat, amelyek éves biztosítási díjból vagy hozzájárulásból származó bevétele az ötéves időszak leteltével nem érték el a 17. cikk (2) bekezdésében előírt minimális biztonsági tőke hatszorosát, azon követelmény alól, hogy ilyen minimális biztonsági tőkét hozzanak létre annak az üzleti évnek a vége előtt, amelyben a biztosítási díjból vagy hozzájárulásból származó bevételek eléri a minimális biztonsági tőke hatszorosát. A 33. cikkben meghatározott vizsgálat eredményeinek figyelembevételével és a Bizottság javaslata alapján a Tanács egyhangúlag határoz arról, hogy a tagállamok mikor szüntessék meg ezt a mentesítést.

(3) Azoknak a vállalkozásoknak, amelyek a 8. cikk (2) bekezdése és a 10. cikk értelmében bővíteni kívánják tevékenységüket, azonnal meg kell felelniük az irányelv rendelkezéseinek. Azok a (2) bekezdés b) pontjában említett vállalkozások azonban, amelyek saját országuk területén kívánják kiterjeszteni üzleti tevékenységüket más biztosítási ágazatokra vagy a terület más részeire, az irányelv közzétételétől számított tíz évre mentesíthetők a 17. cikk (2) bekezdésében említett minimális biztonsági tőke képzésének kötelezettsége alól.

(4) Azok a vállalkozások, amelyek formája különbözik a 8. cikkben felsoroltak mindegyikétől, az irányelvről szóló értesítéstől számított három évig folytathatják jelenlegi üzleti tevékenységüket abban a jogi formában, amelyben az értesítés idején működnek. Az Egyesült Királyságban a „Royal Charter” vagy „private Act” vagy „special public Act” által alapított vállalkozások jelenlegi formájukban korlátlan ideig folytathatják üzleti tevékenységüket.

Azok a belgiumi vállalkozások, amelyek üzleti céljaik alapján intervenciós jelzálogkölcsonőkkel vagy befektetési műveletekkel foglalkoznak a magán-takarékszövetkezetek felügyeletére vonatkozó rendelkezések 15. cikke 4. pontjának megfelelően, amelyet az 1967. június 23-i „arrête royal” hangol össze, az irányelvről szóló értesítéstől számított három évig folytathatják ezt az üzleti tevékenységet.

Az érintett tagállamok listát készítenek az ilyen vállalkozásokról, és azt eljuttatják a többi tagállamnak és a Bizottságnak.

(5) A 15., 16. és 17. cikk követelményeinek megfelelő vállalkozások kérésére a tagállamok megszüntetik a korlátozó intézkedések alkalmazását, például amelyek a jelenlegi jogszabályok szerint létrehozott jelzálogra, letételekre és biztosítékokra vonatkoznak.

31. cikk

A tagállamok az irányelvről szóló értesítéstől számított legfeljebb öt éves időtartamot engedélyezhetnek arra, hogy azok a III. címben

említett képviselők vagy fióktelepek, amelyek az irányelv végrehajtására hozott intézkedések hatálybalépésekor az 1. cikkben említett egy vagy több ágazatot biztosítanak, és üzleti tevékenységüket a 10. cikk (2) bekezdése értelmében nem terjesztik ki, megfeleljenek a 25. cikk feltételeinek.

32. cikk

Egy harmadik országgal a 29. cikk értelmében kötött egyezmény hatálybalépéséig, de legkésőbb az irányelvről szóló értesítéstől számított négy év leteltéig, a tagállamok hatályban tarthatják a harmadik országnak az adott tagállam területén létesített vállalkozásai javára szóló azon jogszabályokat, amelyeket 1973. január 1-jén a megfelelő eszközökre és a biztosítástechnikai tartalék helymeghatározására alkalmazni kellett, feltéve hogy erről tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot, valamint hogy a 15. cikk (2) bekezdésében a tagállamoknak az adott tagállam területén létesített vállalkozásai javára engedélyezett enyhítések határain nem terjeszkednek túl.

V. cím – Záró rendelkezések

33. cikk

A Bizottság és a tagállamok illetékes hatóságai szorosan együttműködnek a közvetlen biztosítás felügyeletének Közösségen belüli megkönnyítése, valamint az irányelv alkalmazása során adódó bármilyen nehézség vizsgálata érdekében.

34. cikk

(1) Az irányelvről szóló értesítéstől számított hat éven belül a Bizottság jelentést nyújt be a Tanácsnak az irányelvben előírt pénzügyi követelményeknek a tagállamok biztosítási piacainak helyzetére gyakorolt hatásáról.

(2) A Bizottság, ahogyan és amennyiben szükséges, időközi jelentéseket nyújt be a Tanácsnak a 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak vége előtt.

35. cikk

A tagállamok a kihirdetéstől számított 18 hónapon belül úgy módosítják nemzeti rendelkezéseiket, hogy azok megfeleljenek az irányelvnek, és erről haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

Az így módosított rendelkezések a 30., 31. és 32. cikknek megfelelően a kihirdetéstől számított 30 hónapon belül alkalmazandók.

36. cikk

Az irányelvről szóló értesítést követően a tagállamok közlik a Bizottsággal azokat a legfontosabb törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseiket, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

37. cikk

A melléklet ezen irányelv szerves részét képezi.

38. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1973. július 24-én.

a Tanács részéről

az elnök

I. NØRGAARD

MELLÉKLET

A. A kockázatok biztosítási ágazatok szerinti osztályozása1. *Baleset* (beleértve a munkahelyi balesetet és a foglalkozási megbetegedéseket)

- egyszeri ellátások
- járulék jellegű ellátások
- kombinált ellátások
- személyszállítás

2. *Betegség*

- egyszeri ellátások
- járulék jellegű ellátások
- kombinált ellátások

3. *Szárazföldi járművek* (sínpályához kötött járművek kivételével) – casco

- a közúti gépjárművek
- egyéb, nem motor meghajtású szárazföldi járművek minden károsodása

4. *Sínpályához kötött járművek* – casco

A sínpályához kötött járművek minden károsodása

5. *Légi járművek* – casco

Légi járművek minden károsodása

6. *Hajók* (tengeri, tavi, folyami vagy csatornán használt járművek)

- a folyami és csatornán használt hajók
- a tavi hajók
- a tengeri hajók minden károsodása

7. *Rakomány* (beleértve a kereskedelmi árut, a poggyászt és minden egyéb vagyontárgyat)

A fuvarozott árucikkek vagy poggyászok minden károsodása, tekintet nélkül a fuvarozás módjára

8. *Tűz és elemi károk*

A vagyon minden károsodása (kivéve a 3., 4., 5., 6. és 7. ágazatban szereplő vagyont) a következők miatt:

- tűz
- robbanás
- vihar
- viharon kívüli egyéb természeti kár
- atomenergia
- földcsuszamlás

9. *Egyéb vagyoni kár*

Minden vagyoni kár (kivéve a 3., 4., 5., 6. és 7. ágazatban szereplő vagyontárgyat illetően) jégeső, fagy és más olyan esemény, például lopás következtében, amelyek nem szerepelnek a 8. pontban

10. *Szárazföldi gépjárművekkel kapcsolatos felelősség*

A szárazföldi gépjárművek használatából származó felelősség (beleértve a fuvarozó felelősségét)

11. *Légi járművekkel kapcsolatos felelősség*

A légi járművek használatából származó felelősség (beleértve a fuvarozó felelősségét)

12. *Hajókkal kapcsolatos felelősség* (tengeri, tavi, folyami és csatornán használt vízi járművek)

Hajók és más vízi járművek tengeren, tavon, folyamon vagy csatornán való használatából származó felelősség (beleértve a fuvarozó felelősségét)

13. *Általános felelősség*

Minden egyéb felelősség, a 10., 11. és 12. pontban említetteken kívül

14. *Hitel*

- fizetési képzetlenség (általános)
- exporthitel
- részletfizetési hitel
- jelzáloghitel
- mezőgazdasági hitel

15. *Kezesség*

- kezesség (közvetlen)
- kezesség (közvetett)

16. *Különböző pénzügyi veszteségek*

- foglalkoztatással összefüggő kockázatok
- a jövedelem elégtelensége (általános)
- rossz időjárás
- nyereségkiesés
- folyó általános költségek
- előre nem látható kereskedelmi költségek
- piaci értékvesztés
- bérletidj- vagy bevételkiesés
- az eddig említettektől eltérő közvetett kereskedelmi veszteségek
- egyéb pénzügyi veszteség (nem kereskedelmi)
- egyéb pénzügyi veszteségek

17. *Jogvédelem*

Ügyvédi költségek és perköltségek

Az egy ágazatban szereplő kockázatok nem szerepelhetnek másik ágazatban, kivéve a C. pontban említett eseteket.

B. Az egynél több biztosítási ágazatra kiadott engedélyek leírása

Ha az engedély egyszerre vonatkozik:

- a) az 1. és 2. ágazatra, a megnevezés „Baleset- és betegségbiztosítás”;
- b) az 1. (negyedik francia bekezdés), 3., 7. és 10. ágazatra, a megnevezés „Gépjármű-biztosítás”;
- c) az 1. (negyedik francia bekezdés), 4., 6., 7. és 12. ágazatra, a megnevezés „Tengeri és fuvarozási biztosítás”;
- d) az 1. (negyedik francia bekezdés), 5., 7., és 11. ágazatra, a megnevezés „Légi biztosítás”;
- e) a 8. és 9. ágazatra, a megnevezés „Tűz- és egyéb vagyoni károk biztosítása”;
- f) a 10., 11., 12. és 13. ágazatra, a megnevezés „Felelősségbiztosítás”;
- g) a 14. és 15. ágazatra, a megnevezés „Hitel- és kezességbiztosítás”;
- h) minden ágazatra vonatkozóan, a megnevezésről az érintett tagállam határoz, és erről értesíti a többi tagállamot és a Bizottságot.

C. Kiegészítő kockázatok

Egy vállalkozás, amely engedélyt kapott valamely biztosítási ágazatba vagy ágazatcsoportba tartozó elsődleges kockázatra, más osztályokba tartozó kockázatokat is biztosíthat az ehhez szükséges engedély nélkül, ha azok:

- összefüggnek az elsődleges kockázattal,
- az elsődleges kockázat elleni biztosítás tárgyára vonatkoznak, és
- az elsődleges kockázatot biztosító szerződés által biztosítottak.

A melléklet A. pontjában leírt, 14. és 15. ágazatba tartozó kockázatok azonban nem tekinthetők kiegészítő kockázatnak más ágazatok mellett.
